

Lại nữa, Thiện Hiện! Giả sử có ác ma đi đến chỗ của tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển muốn làm cho họ nhầm chán quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nói như vậy:

“Trí nhất thiết trí cùng với hư không bằng nhau, vô tánh làm tánh, tự tướng vốn Không. Các pháp cũng vậy, ngang bằng với hư không, vô tánh làm tánh. Trong tự tướng Không ấy, không có pháp nào có thể gọi là năng chứng, không có một pháp nào có thể gọi là sở chứng, chỗ chứng, thời chứng và do đây mà chứng cũng bất khả đắc. Tất cả pháp đã ngang bằng với hư không, vô tánh làm tánh, tự tướng vốn Không, vì sao các ông phải luống chịu khổ cực để cầu chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề? Trước đây ông đã nghe, các chúng Bồ-tát nên cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đó đều là ma thuyết, chẳng phải lời dạy chơn chánh của Phật. Các ông nên bỏ tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đừng vì lợi lạc cho tất cả hữu tình, tự chuốc lấy khổ cực suốt thời gian dài. Tuy hành các loại khổ hạnh khó làm để mong cầu Bồ-đề nhưng rốt cuộc không thể được.”

Khi Đại Bồ-tát nghe nói những lời can ngăn như vậy, luôn xem xét kỹ việc của ác ma này muốn làm thất bại tâm đại Bồ-đề của ta, ta chẳng nên tin nhận lời ấy. Tuy là tất cả pháp ngang bằng với hư không, vô tánh làm tánh, tự tướng vốn Không nhưng các hữu tình trải qua đêm dài sanh tử, không biết, không thấy, buông lung điên đảo, gây ra các nghiệp, chuốc lấy khổ sanh tử. Ta phải mặc áo giáp công đức tánh, tướng như hư không, mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, như pháp đã thuyết, vì các hữu tình làm cho họ được giải thoát các khổ sanh tử, đắc quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, hoặc Độc giác Bồ-đề, hoặc chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, có thể làm lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình đến tận vị lai.

Đại Bồ-tát này từ khi mới phát tâm đã nghe pháp này nên tâm vững vàng chẳng dao động, chẳng thối chuyển. Dựa vào tâm vững vàng chẳng dao động, chẳng thối chuyển này, thường chơn chánh tu hành sáu pháp Ba-la-mật-đa. Đã nhập vào ngôi vị Chánh tánh ly sanh của Bồ-tát, lại chơn chánh tu hành sáu pháp Ba-la-mật-đa, dần dần viên mãn, tháo gỡ hết trói buộc. Do đây được vào bậc Bất thối chuyển.

Vì vậy, ác ma dù đã thiết lập nhiều loại phương tiện làm thất bại, nhưng không thể làm thối lui tâm đại Bồ-đề mà Bồ-tát đã phát. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát này vì không thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển, hay vì thối chuyển mà gọi là Bất thối chuyển?

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Đại Bồ-tát này vì không thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển. Cũng vì thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển.

Thiện Hiện lại bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Vì sao Đại Bồ-tát này vì không thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển? Vì sao cũng vì thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển?

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Đại Bồ-tát này vượt khỏi bậc Thanh văn và Độc giác, không thối lui vào trong hai bậc ấy. Do đó nên nói vì không thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển.

Đại Bồ-tát này xa lìa bậc Thanh văn và Độc giác. Đối với hai bậc ấy nhất quyết lui bỏ. Do đây nên nói vì thối chuyển nên gọi là Bất thối chuyển.

Vì vậy, nên Bồ-tát này được hai cách gọi. Chẳng phải như các ngôi khác chỉ gọi là thối chuyển. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì chắc chắn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Các ác ma không thể làm thất bại được.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển muốn vào sơ thiên cho đến đệ tứ thiên thì có thể vào tùy ý.

Muốn vào từ vô lượng cho đến xả vô lượng có thể vào tùy ý.

Muốn vào định Không vô biên xứ cho đến định Phi tướng phi phi tướng xứ có thể vào tùy ý.

Muốn vào bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo có thể vào tùy ý.

Muốn vào sơ giải thoát cho đến diệt tướng thọ giải thoát có thể vào tùy ý.

Muốn vào sơ thắng xứ cho đến thắng xứ thứ tám có thể vào tùy ý.

Muốn vào định sơ tịnh lự cho đến định diệt tướng thọ có thể vào tùy ý.

Muốn vào sơ biến xứ cho đến biến xứ thứ mười có thể vào tùy ý.

Muốn vào pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện có thể vào tùy ý.

Muốn phát khởi năm thân thông có thể phát khởi tùy ý.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này tuy vào bốn tịnh lực cho đến phát khởi năm thân thông nhưng chẳng thọ quả báo. Do nhân duyên này nên chẳng theo năng lực tịnh lực, vô lượng, đẳng chí cho đến diệt định và các công đức khác mà thọ sanh. Cũng chẳng lấy quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, hoặc Độc giác Bồ-đề. Vì muốn lợi lạc cho các hữu tình nên tùy ý muốn thọ thân chỗ nào đáng thọ thì ý muốn ấy đều được thành tựu ngay, làm việc nên làm xong liền bỏ đi. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thành tựu tác ý quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thường chẳng xa lìa tâm đại Bồ-đề.

Chẳng quý sắc uẩn cho đến thức uẩn.

Chẳng quý nhãn xứ cho đến ý xứ.

Chẳng quý sắc xứ cho đến pháp xứ.

Chẳng quý nhãn giới cho đến ý giới.

Chẳng quý sắc giới cho đến pháp giới.

Chẳng quý nhãn thức giới cho đến ý thức giới.

Chẳng quý nhãn xúc cho đến ý xúc.

Chẳng quý các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra.

Chẳng quý địa giới cho đến thức giới.

Chẳng quý nhân duyên cho đến tăng thượng duyên.

Chẳng quý tất cả duyên tánh, duyên khởi.

Chẳng quý các tướng.

Chẳng quý vẻ đẹp.

Chẳng quý sở y.

Chẳng quý pháp có sắc không sắc

Chẳng quý pháp thấy được và không thấy được.

Chẳng quý pháp có đối và không đối.

Chẳng quý pháp hữu lậu hay vô lậu.

Chẳng quý pháp hữu vi hay vô vi.

Chẳng quý pháp thế gian và xuất thế gian.

Chẳng quý ngã.

Chẳng quý hữu tình cho đến chẳng quý người biết, người thấy.

Chẳng quý đồ chúng.

Chẳng quý quyền thuộc.
Chẳng quý địa vị.
Chẳng quý của cải.
Chẳng quý bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa.
Chẳng quý pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không.
Chẳng quý chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì.
Chẳng quý Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo.
Chẳng quý mười thiện nghiệp đạo.
Chẳng quý bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc.
Chẳng quý năm thần thông.
Chẳng quý bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo.
Chẳng quý pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện.
Chẳng quý tám giải thoát cho đến mười biến xứ.
Chẳng quý Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa.
Chẳng quý Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa.
Chẳng quý pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa.
Chẳng quý năm loại mắt, sáu phép thần thông.
Chẳng quý mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng.

Chẳng quý đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả.
Chẳng quý pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả.
Chẳng quý trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.
Chẳng quý quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề.
Chẳng quý tất cả hạnh Đại Bồ-tát.
Chẳng quý quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.
Chẳng quý sự trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật.
Chẳng quý sự thành thực hữu tình.
Chẳng quý thấy nhiều chư Phật.
Chẳng quý sự vun trồng căn lành.

Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này hiểu rõ tất cả pháp ngang đồng như hư không, vô tánh làm tánh, tự tướng đều là Không.

Chẳng thấy có pháp nào có thể quý trọng. Được sanh, bị sanh, thời sanh, chỗ sanh, do đây mà sanh đều không thể nắm bắt. Vì sao? Vì tất cả pháp này cùng với hư không bằng nhau, tánh tướng đều Không, vì nghĩa vô sanh vậy.

Đại Bồ-tát này thành tựu tác ý quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thường chẳng xa lìa tâm đại Bồ-đề, bốn oai nghi của thân khi ra vào, qua lại, hạ chân cất bước, tâm không tán loạn, oai nghi đi đứng ngồi nằm, tiến dừng, và làm công việc đều trụ chánh niệm. Nếu Đại

Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Vì lợi lạc các hữu tình, tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển hiện ở nhà thế tục, phương tiện thiện xảo dù đang thọ hưởng năm thứ dục lạc nhưng chẳng đắm nhiễm các thứ ấy, chỉ muốn mau cứu giúp các hữu tình. Nghĩa là các hữu tình cần ăn cho ăn, cần uống cho uống, cần áo cho áo, cần xe cho xe, cho đến tất cả vật cần dùng đều mau cấp cho, khiến họ được mãn nguyện.

Đại Bồ-tát này tự hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, thường khen ngợi đúng pháp hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, hoan hỉ tán thán người tu hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Đại Bồ-tát này tuy vẫn ở nhà thế tục, dùng sức thần thông hoặc sức đại nguyện, thâm nhiếp các loại của cải đầy châu Thiệm-bộ, cho đến ba ngàn đại thiên thế giới, dùng để cúng dường Phật, Pháp, Tăng bảo và bố thí cho các loài hữu tình nghèo thiếu. Đại Bồ-tát này dù đang ở nhà thế tục mà vẫn thường tu phạm hạnh, quyết không thọ dụng các cảnh dục xinh đẹp. Dù đang quản lý nhiều thứ của cải, ngọc ngà châu báu mà chẳng đắm nhiễm các thứ ấy. Lại khi hưởng thọ các thứ dục lạc và của cải châu báu, quyết không ép bức các loài hữu tình khiến họ sầu khổ. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển được những Vương thân, Dược-xoa cầm chày kim cương thường theo hai bên thềm bảo vệ những vị ấy, các vị thần thượng nghi thế này: Đại Bồ-tát này chẳng bao lâu sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Ta nguyện sẽ đi theo âm thầm giúp đỡ cho đến khi đạt quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Dòng họ thần Dược-xoa cầm chày kim cương theo bảo vệ, không lúc nào rời bỏ. Người chẳng phải người v.v... đều không thể làm tổn hại. Chư thiên, Ma Phạm và các loài khác trong thế gian cũng không thể dùng pháp phá hoại tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đã phát. Do nhân duyên này nên các Đại Bồ-tát cho đến khi đạt quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thân, ý thư thả, không ưu não.

Năm căn thế gian của Đại Bồ-tát này thường không khuyết giảm, đó là mắt, tai, mũi, lưỡi và thân căn. Năm căn xuất thế gian cũng không khuyết giảm, đó là tín, tấn, niệm, định và tuệ căn. Thân thể của Đại Bồ-tát này đầy đủ tướng hảo trang nghiêm, các công đức

nơi tâm mỗi niệm mỗi niệm tăng tiến cho đến khi chúng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thường làm bậc thượng sĩ không làm kẻ hạ sĩ.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thế nào là Đại Bồ-tát thường được làm bậc thượng sĩ không làm kẻ hạ sĩ?

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Tất cả phiền não của Đại Bồ-tát này chẳng còn hiện tiền, thiện pháp tăng tiến trong từng sát-na, cho đến khi chúng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, bất cứ lúc nào tâm cũng không tán loạn. Vì thế Ta nói Đại Bồ-tát này thường làm thượng sĩ không làm hạ sĩ. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thành tựu tác ý quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thường chẳng xa lìa tâm đại Bồ-đề, thường tu thanh tịnh thân mạng, chẳng làm chú thuật, chữa thuốc, xem bói, các việc tà mạng. Chẳng vì danh lợi mà dùng bùa chú của quỷ thần nhập vào trai hay gái để hỏi việc tốt xấu. Cũng chẳng chú nguyện cho trai, gái lớn nhỏ, bàng sanh, loài quỷ v.v... hiện ra những chuyện hiếm có.

Cũng chẳng bói tướng, tuổi thọ dài ngắn, tiền của, chức vị của nam nữ và các việc thiện ác.

Cũng chẳng dự đoán nóng lạnh, được mùa, mất mùa, lạnh dữ, tốt xấu làm não loạn hữu tình.

Cũng chẳng chú nguyện hòa trộn thuốc thang, tả đạo trị chữa bệnh tật, kết hảo quý nhân.

Cũng chẳng vì người khác lãnh xứ mạng thông giao, hiện tướng bà con, bạn bè để mong lợi cầu danh.

Chẳng được nhiệm tâm xem nhìn nam nữ cười giỡn và nói năng, hưởng gì có việc khác.

Cũng chẳng cúng dường, cung kính quỷ thần. Thế nên, Ta nói thường làm thượng sĩ không làm kẻ hạ sĩ.

Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này biết tất cả pháp tánh, tướng đều là Không. Trong tánh, tướng Không ấy chẳng thấy có tướng. Vì chẳng thấy có tướng, nên xa lìa các thứ tà mạng, chú thuật, y dược, xem tướng mà chỉ cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thường làm

lợi lạc cho các hữu tình. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển tuy được thiện xảo các văn chương, kỹ nghệ thế gian nhưng chẳng đăm trước. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thấu rõ tất cả pháp rốt ráo là Không. Trong sự rốt ráo Không ấy, bao nhiêu văn chương, kỹ nghệ mà thế gian có được đều bất khả đắc. Và lại, văn chương, kỹ nghệ của thế gian đều là những lời tạp uế, thuộc loại tà mạng. Vì thế, tuy Bồ-tát biết nhưng không làm.

Thiện Hiện nên biết! Đối với các thơ luận thế tục ngoại đạo, Đại Bồ-tát này biết rành rõ nhưng chẳng ưa đăm. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thấu rõ tánh, tướng tất cả pháp đều là Không. Trong tánh, tướng Không ấy, tất cả thơ luận đều bất khả đắc. Và lại, trong các thơ luận thế tục ngoại đạo đã thuyết, những sự lý phần nhiều có thêm bớt. Đối với đạo Bồ-tát không thể nào tùy thuận được, vì chúng đều thuộc vào những lời hý luận tạp uế, nên các Bồ-tát biết nhưng chẳng ưa. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển còn có nhiều hành động tướng trạng khác nữa, nên biết đều là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển. Ta sẽ vì ông phân biệt giải nói. Ông hãy lắng nghe cho kỹ, suy nghĩ cho rốt ráo.

Thiện Hiện thưa thỉnh:

- Dạ, xin Thế Tôn thuyết cho. Hôm nay chúng con dốc lòng muốn nghe.

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Đã có Đại Bồ-tát Bất thối chuyển hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, tuy thông suốt các pháp đều vô sở hữu, thường chẳng xa lìa tâm đại Bồ-đề, nhưng chẳng ưa xem xét luận nói về các uẩn, các xứ và các giới. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã suy nghĩ rốt ráo và thông suốt hoàn toàn chân lý về tánh, tướng Không của uẩn, xứ, giới.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về việc chúng. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã suy nghĩ rốt ráo và thông suốt hoàn toàn chân lý về tánh, tướng Không của tất cả chúng.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về việc vua. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ bản tánh Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng hơn, thua, sang, hèn.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về việc kẻ giặc. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ tự tướng Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng được, mất, cho và lấy.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về việc quân. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ bản tánh Không, nên chẳng thấy các pháp có tướng nhiều, ít, hợp, tan.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về việc đấu chiến. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã khéo an trụ lý chơn như các pháp là Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng mạnh, yếu, thương, giận.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về chuyện nam nữ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ các pháp Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng đẹp, xấu, thương, ghét.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về xóm làng. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ các pháp Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng tăng, giảm, hợp, tan.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về thành ấp. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã trụ các pháp Không, nên chẳng thấy pháp nhỏ nào có tướng nắm giữ hay không nắm giữ đẹp xấu.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về chuyện quốc độ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này an trụ thật tế, nên chẳng thấy các pháp có tướng lệ thuộc hay không lệ thuộc đây kia.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về tướng tốt. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này an trụ vô tướng, nên chẳng thấy các pháp có tướng đẹp, xấu sai khác.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về đây là ta, đây là hữu tình cho đến đây là người biết, đây là người thấy. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này an trụ rốt ráo Không, nên hoàn toàn không thấy tướng ta cho đến người thấy, hoặc tướng có, hoặc tướng không, hoặc sai khác.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chẳng ưa xem xét luận nói về các việc thế gian như thế, chỉ ưa xem xét luận nói về Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu xa lìa các tướng, có thể chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này thường không xa lìa tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí. Khi tu hành bố thí Ba-la-mật-đa lìa bỏ việc xan tham.

Khi tu hành tịnh giới Ba-la-mật-đa lìa bỏ việc phạm giới.

Khi tu hành an nhẫn Ba-la-mật-đa lìa bỏ việc giận hờn, tranh chấp.

Khi tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa lìa bỏ sự lười nhác.

Khi tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa lìa bỏ việc tán loạn.

Khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa lìa bỏ trí tuệ xấu ác.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này tuy trụ tất cả pháp đều là Không nhưng lại ưa thích chánh pháp, chẳng thích phi pháp. Tuy trụ bất khả đắc Không nhưng thường khen ngợi công đức Tam bảo.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này tuy tu hành tướng chơn như các pháp và pháp giới đồng một vị, nhưng thích khen ngợi các loại công đức của chơn như, pháp giới.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này tuy biết các pháp rốt ráo đều là Không nhưng lại mến bạn lành, chẳng ưa bạn ác. Bạn lành là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các chúng Đại Bồ-tát, hoặc hàng Thanh văn hoặc Độc giác v.v..., có thể an lập, giáo hóa hữu tình một cách hoàn hảo, khiến họ hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nên cũng gọi là bạn lành.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này thích gần gũi tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác để lắng nghe chánh pháp. Nếu nghe Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đang thuyết chánh pháp tại thế giới khác liền dùng nguyện lực vãng sanh đến thế giới ấy, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, lãnh thọ chánh pháp.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này hoặc ngày, hoặc đêm thường chẳng xa lìa tác ý niệm Phật, cũng chẳng xa lìa tác ý nghe pháp. Nhờ thiện căn này những quốc độ nào có Phật Thế Tôn đang thuyết chánh pháp, vị ấy liền nương vào nguyện lực đến cõi ấy thọ sanh, hoặc nương thân thông đến đó nghe pháp. Do nhân duyên đó nên các Đại Bồ-tát này đời đời kiếp kiếp sanh đến chỗ nào cũng không lìa Phật, thường nghe chánh pháp, không có gián đoạn.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này thường làm lợi ích an lạc cho các hữu tình, nên tuy có thể khởi lên tịnh lự về các cõi định vô sắc sâu xa nhưng cũng phương tiện khéo léo khởi tâm về cõi Dục, để giáo hóa các hữu tình tu mười thiện nghiệp đạo, cũng theo nguyện lực sanh vào quốc độ hiện có Phật thuộc Dục giới, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn để lắng nghe chánh pháp, tu các thắng hạnh. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thường hành bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Thường hành

pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Thường hành chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghi. Thường hành Thánh đế khô, tập, diệt, đạo. Thường hành bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Thường hành bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Thường hành pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện. Thường hành tám giải thoát cho đến mười biến xứ. Thường hành các địa vị thù thắng của Bồ-tát. Thường hành tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Thường hành năm loại mắt, sáu phép thần thông. Thường hành mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Thường hành đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả. Thường hành pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Thường hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Thường hành tất cả hạnh Đại Bồ-tát. Thường cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này thường không nghi ngờ đối với tâm địa của mình, không nghĩ: Ta là bậc Bất thối chuyển, ta chẳng phải Bất thối chuyển. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này không thấy có chút pháp nào nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề để nói có thối chuyển hoặc nói không thối chuyển.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này không nghi ngờ đối với pháp của địa vị chính mình. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã hiểu rõ ráo, thông suốt hoàn toàn đối với pháp của địa vị chính mình .

Thiện Hiện nên biết! Như bậc Dự lưu trụ quả Dự lưu, không nghi ngờ đối với pháp của quả ấy. Bậc Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác và chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác mỗi vị đều trụ quả của riêng mình, không có sự nghi ngờ đối với pháp trong chính quả ấy. Đại Bồ-tát này cũng như vậy, đối với các pháp thuộc về địa vị Bất thối chuyển mà mình đang trụ thì biết rõ, thấy rõ, không còn mê hoặc, nghi ngờ.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này trụ trong địa vị này, thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, tu các công đức, nếu có việc ma khởi lên liền giác tri ngay, chẳng theo thế lực của ma sự mà chuyển đổi, có thể tiêu diệt hoàn toàn các ma sự, giúp cho công đức tu hành chẳng bị chướng ngại.

Thiện Hiện nên biết! Như người tạo nghiệp vô gián, tâm vô gián ấy luôn luôn theo sát họ cho đến lúc qua đời cũng không rời bỏ. Vì sao? Vì nó hay phát sanh để tạo nghiệp vô gián, do thế lực tăng thêm nên chuyển biến mãi cho đến khi qua đời cũng không thể chế phục được. Giá như có tâm tốt khác cũng không thể ngăn ngại được. Đại Bồ-tát này cũng như vậy, khi an trụ địa vị chính mình, tâm chẳng dao

động, không có sự phân biệt, nên không bị trời, người, A-tu-la v.v... ở thế gian xoay chuyển nổi. Vì sao? Vì tâm của Đại Bồ-tát này vững vàng, vượt qua trời, người, Ma Phạm, A-tu-la v.v... ở thế gian, đã nhập vào Chánh tánh ly sanh của Bồ-tát, trụ bậc Bất thối, được thần thông thù thắng của Bồ-tát, thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật. Từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn và các đệ tử Phật, lắng nghe chánh pháp. Ở chỗ chư Phật gieo trồng nhiều căn lành, thỉnh hỏi pháp nghĩa mà Bồ-tát tu học.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này an trụ địa vị chính mình, nếu có khởi ma sự liền biết ngay, quyết không chuyển đổi theo ma sự ấy. Dùng phương tiện thiện xảo tập trung các ma sự để vào trong thật tế, rồi phương tiện trừ diệt. Đối với pháp của địa vị chính mình không mê hoặc, nghi ngờ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này biết tất cả pháp đều vào thật tế, thông suốt thật tế, chẳng một, chẳng nhiều. Ở trong thật tế không có sự phân biệt, vì đối với thật tế không còn mê hoặc, nghi ngờ gì đối với pháp địa vị chính mình, cũng không có do dự.

Thiện Hiện nên biết! Nếu có chuyển thọ sanh thì Đại Bồ-tát này cũng chẳng thối lui đối với thật tế, quyết không phát khởi tác ý hướng tới bậc Thanh văn và Độc giác. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này biết tự tướng tất cả pháp đều là Không. Trong cái Không này chẳng thấy có pháp nào hoặc sanh, hoặc diệt, hoặc nhiễm, hoặc tịnh.

Thiện Hiện nên biết! Cho đến khi chuyển thân, Đại Bồ-tát này cũng chẳng nghi ngờ rằng ta sẽ đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hay sẽ không được. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thông suốt tự tướng các pháp đều Không, tức là quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này an trụ địa vị chính mình chẳng theo duyên bên ngoài. Đối với pháp nơi địa vị chính mình chẳng ai có thể phá hoại được. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thành tựu trí không dao động, trí không thối lui, tất cả ác duyên không thể làm lung lay được. Nếu Đại Bồ-tát này thành tựu các hành động tướng trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Giả sử có ác ma giả dạng đức Phật đi đến chỗ của tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển mà nói thế này: “Nay ông nên cầu quả A-la-hán, chấm dứt các lậu, chứng nhập Niết-bàn. Ông chưa nhận thọ ký đại Bồ-đề, cũng chưa chứng đắc Vô sanh pháp nhẫn. Nay ông chưa có các hành tướng của bậc Bất thối chuyển. Như Lai không nên thọ ký Vô thượng đại Bồ-đề cho ông. Ông cần phải có đầy đủ các hành tướng của bậc Bất thối chuyển mới có thể mong Phật thọ

ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.” Nghe những lời này rồi tâm của Đại Bồ-tát này chẳng dao động, không thối lui, chẳng sừng sốt, chẳng sợ hãi. Đại Bồ-tát này phải tự chứng biết: Ta đã nhận thọ ký đại Bồ-đề ở chỗ các đức Như Lai quá khứ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát đã thành tựu các thắng pháp như vậy, chắc chắn chư Phật sẽ thọ ký đại Bồ-đề. Ta đã thành tựu các thắng pháp như thế, lẽ nào Thế Tôn chẳng thọ ký cho ta? Vì thế nên chắc chắn ta được chư Phật quá khứ thọ ký đại Bồ-đề. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Giả sử có ác ma, hoặc sứ giả của ma giả dạng đức Phật đến chỗ tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển thọ ký bậc Thanh văn, hoặc bậc Độc giác cho Bồ-tát và bảo Bồ-tát: “Thiện nam tử! Cần gì quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, sanh tử luân hồi, miệt mài chịu khổ! Hãy mau chứng Vô dư Niết-bàn, chấm dứt sanh tử, an vui hoàn toàn.” Nghe lời ấy rồi, Đại Bồ-tát này nghĩ như vậy: Chắc chắn đây là ác ma hoặc sứ giả của ma giả dạng đức Phật để quấy nhiễu tâm ta, thọ ký cho ta bậc Thanh văn và Độc giác, khiến ta thối lui quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Vì nhất định không có chư Phật nào dạy các Đại Bồ-tát hướng tới Thanh văn hoặc bậc Độc giác, lìa bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nếu Đại Bồ-tát này thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Giả sử có ác ma, hoặc sứ giả của ma giả dạng đức Phật đến chỗ tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển mà bảo: “Kinh điển Đại thừa mà ông đã thọ trì chẳng phải Phật thuyết, cũng chẳng phải đệ tử Phật thuyết. Đó là các ác ma hoặc các ngoại đạo vì dối gạt ông nên nói như vậy. Nay ông chớ nên thọ trì, đọc tụng.”

Nghe lời ấy rồi, Đại Bồ-tát này nghĩ như vậy: Chắc chắn đây là ác ma hoặc sứ giả của ma khiến ta chán bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nên nói kinh điển Đại thừa sâu xa chẳng phải Phật thuyết, cũng chẳng phải đệ tử Như Lai thuyết. Vì sao? Vì lìa kinh điển này mà có thể chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chắc chắn không có điều đó.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chắc chắn đã an trụ bậc Bất thối chuyển, được chư Phật quá khứ thọ ký đại Bồ-đề lâu rồi. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thành tựu đầy đủ các hành động tương trạng của bậc Bất thối chuyển. Nếu các Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như vậy, thì phải biết đã được thọ ký đại Bồ-đề rồi, tất đã an trụ bậc Bất thối chuyển nên có thể nhận biết được việc làm của ác ma. Nếu

Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển đều hộ trì chánh pháp, chẳng tiếc thân mạng, hưởng gùi các của cải, bè bạn, dòng họ. Đại Bồ-tát này luôn nghĩ như vậy: Ta thà lìa bỏ bà con, bạn bè, của cải và thân mạng mình, chứ nhất định chẳng lìa bỏ chánh pháp của chư Phật. Vì sao? Vì bà con, bạn bè, của cải và thân mạng mình đời đời thường có, rất là dễ được. Chánh pháp của chư Phật trăm ngàn muôn ức kiếp mới được gặp một lần. Gặp được chánh pháp như mãi mãi được lợi lạc lớn, nên ta nhất định phải siêng năng hộ trì, chẳng tiếc thân mạng, bà con, bạn bè và của cải.

Thiện Hiện nên biết! Khi hộ trì chánh pháp, Đại Bồ-tát này nghĩ như vậy: Nay ta không vì hộ trì chánh pháp của một đức Phật, hai đức Phật, ba đức Phật cho đến trăm ngàn đức Phật mà hộ trì tất cả chánh pháp của chư Phật khắp mười phương ba đời, làm cho chánh pháp chẳng bị tổn giảm.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Những gì là chánh pháp của chư Phật? Tại sao Đại Bồ-tát này hộ trì chẳng tiếc thân mạng, bà con, bạn bè, và của cải? Phật bảo:

- Thiện Hiện! Vì tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã thuyết cho các Đại Bồ-tát nghe các pháp là Không. Như vậy gọi là chánh pháp của chư Phật. Có hàng ngu si chê bai, hủy báng rằng đây là phi pháp, phi Luật, chẳng phải Thánh giáo mà đáng Thiên Nhơn Sư đã nói, tu học pháp này chẳng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chẳng chứng Niết-bàn tịch tịnh an vui.

Đại Bồ-tát này hộ trì pháp này chẳng tiếc thân mạng, bà con, bạn bè và của cải, lại thường nghĩ: Như Lai đã thuyết tất cả pháp Không, là chỗ quay về nương tựa chơn thật của các hữu tình; Bồ-tát tu học pháp này mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cứu các hữu tình thoát khỏi sanh, lão, bệnh, tử, khiến họ được Niết-bàn rốt ráo thường lạc. Vì thế nên nay ta hộ trì pháp này chẳng tiếc thân mạng, của cải, bà con, bạn bè. Ta sẽ được ở trong số chư Phật đời vị lai. Đức Phật đã thọ ký đại Bồ-đề cho ta. Vì vậy, chánh pháp của chư Phật tức là chánh pháp của ta. Ta phải hộ trì, chẳng tiếc thân mạng, của cải, bà con, bạn bè. Ở đời vị lai khi thành Phật, ta cũng vì hữu tình tuyên thuyết các pháp Không như vậy.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này thấy được ý nghĩa và lợi ích việc hộ trì chánh pháp mà Như Lai đã thuyết, nên chẳng tiếc thân mạng, của cải, bà con, bạn bè, cho đến đắc quả Bồ-đề thường không lười mỏi. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Khi nghe chánh pháp mà chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã thuyết cho tất cả Đại Bồ-tát Bất thối chuyển đều không mê hoặc, nghi ngờ, nghe rồi thọ trì và không quên mất, cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã được Đà-la-ni một cách thiện xảo.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát này đã được những Đà-la-ni nào mà nghe chánh pháp của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thuyết ra không còn mê hoặc, nghi ngờ, nghe rồi thọ trì không quên mất?

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Đại Bồ-tát này đã được phương tiện thiện xảo của sự nghe trì Đà-la-ni nên nghe chánh pháp mà chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã thuyết không có mê hoặc, nghi ngờ. Nghe rồi thọ trì và không quên mất, cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề luôn giống như đang nghe đức Phật thuyết.

Thiện Hiện lại bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát này nghe chánh pháp mà chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã thuyết không mê hoặc, nghi ngờ, nghe rồi thọ trì chẳng quên mất. Hoặc nghe Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn, trời, rồng, Dược-xoa, người chẳng phải người v.v... thuyết chánh pháp cũng không mê hoặc, nghi ngờ đối với chánh pháp, nghe rồi thọ trì chẳng quên mất.

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Đại Bồ-tát này có thể thông suốt hoàn toàn, không còn mê hoặc, nghi ngờ, nghe được nghĩa lý của âm thanh, ngôn ngữ, văn tự của tất cả hữu tình và cho đến tận đời vị lai cũng chẳng quên mất. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã chứng được phương tiện thiện xảo của sự nghe trì Đà-la-ni, ghi nhận trọn vẹn những gì đã nói khiến chẳng quên mất. Nếu Đại Bồ-tát thành tựu các hành động tương trạng như thế, thì biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển.